

ת"פ 19/54418 - בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) נגד סנד מצארווה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 19-06-54418 מדינת ישראל נ' מצארווה

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אוריה תומר

נ ג ד

הנאשם סנד מצארווה

ע"י ב"כ עו"ד יעל תלאיו

גור דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של **החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א)** רישא וסיפה לחוק העונשין, תשל"ג-1977. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 19.6.19 החזיק הנאשם בביתו שבתייבה אקדח מסוג NF ובתוכו מחסנית توאמת, חבוים בתוך שקית שkopfa אטומה מתחת למגירה התחתונה בארון הימני שבחדרו של הנאשם. בתוך השקית, לצד האקדח החזיק הנאשם בתוך שקית נילון שני כדורים מסוג 9 מ"מ.

2. לבקשת ב"כ הנאשם, הופנה הנאשם לקבלת תס吼 בעניינו.

תס吼 שירות המבחן

3. מתס吼 שירות המבחן מיום 2.7.20 עולה כי הנאשם יליד הארץ, בן 29, נשוי ואב לילד, מתגורר בטיביה, ומצוי בתנאים מגבלים של "מעצר אדם". בשנת 2012 היה מעורב בתאונת קשה, אושפז בבית חולים שיקומי למשך תקופה ארוכה וכיום סובל מכאבים ברגלו ומוכר כנכיה בביטוח לאומי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודה מקצוע בתחום הנגרות. מזה כשבע שנים עובד עם אחיו בחווה חקלאית השיכת למשפחה וקודם לכן עבד בתחום מכונות רכב.

הנאשם בעל הרשותה קודמת מישנת 2012, בגין החזקת מכשירי פריצה, ולא פתוחים נגדו תיקי מב"ד נוספים. בהתייחסותו לעבירה דן, מסר כי ימים ספורים טרם ביצועה ראה בצילומות האבטחה הצמודה לביתו אדם המחייב דבר

עמוד 1

מה. לאחר שבדק והבין שמדובר בנשך אסף אותו לبيתו על מנת למנוע שימוש בנשך ליד ביתו. הנאשם ביטה חרטה על מעשיו והבנה ראשונית לחומרת העבירה. עם זאת, **השירות התרשם כי קיים יחס מטושט ומצמצם באשר לחקנו בעבירה, להשלכותיה האפשרות ולקשריו השולטים והמעורבות העברינית שככל הנראה עומדת בבסיס ביצועה.**

עד למועדו הנוכחי השתמש באופן מזדמן בקשרים כմשך כאבים לפיצעה שברגלו, אך לדבריו ביום אינו משתמש בחומרים פיסקו-אקטיביים ובבדיקה שתן שמסר נמצאה נקיה מסוימת.

בהליך המעצר בעניינו התרשם כי הנאשם גדל בסביבה משפחתייה שמצוודת הישגים לימודיים וניכר כי על רקע הישגיו הנמוכים חוות פער מול בני המשפחה שהופיע על דימויו העצמי וגרם לו לתחשות נחיתות והתוצאות שלoit. בנוסף, מות האב בשנת 2011 ותאונת הדרכים שעבר הויתרו את הנאשם תלוי בסביבתו הקרובה וזה הובילו לעיסוק מוגבר בדמיוי עצמי נמוך וצורך בהוכחת גבריות ומסוגנות בשנים האחרונות. עוד התרשם השירות כי **בעיתוי זה עולים דפוסי חשיבה נוקשים וקושי בולט לבחון את מצבו**. יחד עם זאת, הנאשם בעל יכולות תפוקוד יציבות, מבטא שאיפות לנHAL אורח חיים תקין וחווה את המעצר כמרთיע עבורו. ביולי 2019 הוטל על הנאשם צו פיקוח מעצר במסגרת הוא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. גם שהתמיד והגיע לכל המפגשים ושמר על התנאים המגבילים, הרי שהשתתפותו בקבוצה התאפינית באידישות ובפאסיביות וקושי לסתור חלק פעיל בה, כמו גם קושי בדיחוי מוקדי סיכון והימנעות לבחון דפוסי התנהגות בעיתויים.

בנסיבות אלה, הסיכון בעניינו הוערך **כנמוך במידת חומרה נמוכה**.

התרשומות השירות היא כי **לנ暂时 דפוסי חשיבה נוקשים, קושי בקבלת אחריות מלאה לנסיבות העבירה**, אך הוא אינו מאופיין בדפוסים שלוים ועבריתים מושרים. נוכח העובדה כי הנאשם שלל כל צורך טיפול נוסף במצבו, **שירות המבחן נמנע מכל המלצה שיקומית בעניינו**.

4. **מתוךיר משלים מיום 10.20.25** עולה כי בתקופת הדחיה התקיימו שתי פגישות עם הנאשם בהן שיתף בדagation סביר הימשות ההליך המשפטי, השינויים שערך בחיו חלק מהרטיעה שיצרו אצלם ההליכים המשפטיים והתמקד במחקרים האישיים והרגשיים הנגזרים מבוצע העבירה ועל כך שחווה לחצים כלכליים וקשיים בזוגיות בהיותו תחת תנאים מוגבלים. הנאשם שיתף כי מאז מעברו צמצם קשריו החברתיים, השקייע בעבודתו ומתקנן להרחיב את העסק המשפחתית עם אחיו. הוא שב והביע צער וחרטה עמוקה בגין מעורבותו בעבירה הנוכחית, **צין כי לא נתן דעתו אז להשלכות מעשיו ופועל מתוך חרדה פנימית**, וכיום מפעיל שיקול דעת בבחירותו. השירות התרשם כי הנאשם מבטא הבנה יותר عمינית לחומרת מעשיו וניכר כי נרתע מהtentations הבלתי ושהשלכות השיליות אף עדין קיימת נטייה לטשטש ולמצמצם חלקו בביצוע העבירה כמו גם בקשרים השולטים.

באשר להליך טיפול, טען הנאשם כי עמדתו הקודמת בדבר שלילת צורך טיפול נבעה מझויו להתבטא רגשות בשפה שאינה שפת אם הואיל ודובר עברית באופן חלקו, וכי שילבו בקבוצה הטיפולית במסגרת הביאה לתחשוה של חוסר תרומה והתקשה להבין את הדינמיקה הקבוצתית. **הפעם ביטה נוכנות להשתלב בקבוצה טיפולית בשפה הערבית**. לאור האמור סבר שירות המבחן כי יש מקום להתערבות טיפולית במצבו אשר יהיה בה כדי להקטין סיכון להישנות עבירות בעתיד תוך שיקום מצבו. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש מסר שירות בעבודות שירות.

5. **מתוך סופי מיום 14.2.21** עולה כי במהלך תקופת דחיה נוספת הנאשם השתף בשלושה מפגשים במסגרת קבוצת הינה לטיפול שבחנות מוטיבציה והתגישות לטיפול תוך דגש על זיהוי מצבי סיכון ורכישת כלים לויסות דחפים. לאחר הטלת סגר כללי במדינה, המשיך הנאשם לטיפול רפואי, כשהנאשם הגיע לכל המפגשים ושיטת פעולה כנדרש. בטיפול הקבוצתי והפרטני עלה לידי הנאשם להעמק בניסיבות העבירה, לגלוות פתיחות ויכולת התבוננות עצמית, וכן לפתח מודעות ולבחן גורמי סיכון לצד העלאת תכנים רגשיים ומורכבים מעולמו האישית. התרששות השירות היא כי הנאשם מגובש, עובד בעבודה יציבה, בעל שאיפות לתקדם, מגלה מחויבות לשיקומו, למך לך והסיק מסקנות מהתנהגות עוברת חוק. ההערכה היא כי מדובר בסיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה במידה נמוכה, וההמלצה היא להטלת עונש של מאסר לRICTO בעבודות שירות לצד צו מבנן לשנה.

טייעוני ב"כ הצדדים

6. **ב"כ המאשימה** טענה שהחזקת אקדח, יחד עם מחסנית וכדרים, הופכים את הנشك לנשק קטלני המוקן לשימוש מיידי. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה ולכך שבתי המשפט עמדו על חומרתן של עבירות לנשק ועל פוטנציאל הנזק העצום שהן יוצרות. הן מקיימות פוטנציאל להסלמה עברינית היוכלה להוביל לפגעה בחפם מפשע, תופעה הגורמת לכך שקיימת אוכלותה שלמה שחיה בפחד יומיומי שמא הנשק יופנה כלפיה. על כן, יש לגלות אף סובלנות לזמןות של נשק חמם בידי מי שאינו מושרים לכך ולתת לשיקולי הרתעת היחיד והרבים משקל של ממש באמצעות החמרה בענישה. בנוסף, לחובת הנאשם הרשעה בעבירות רכוש משנת 2012. המאשימה טענה **למתחם עונש הולם הנגע בין 12 ל-36 חודשי מאסר והגישה פסיקה התואמת את עדמתה (תע/1)**. לאור האמור, נטען שיש למקם את עונשו של הנאשם **באמצע המתחם** המוצע ולגזר עליו מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

מצוין, כי לאחר ששמע בית המשפט (כב' הש' מיכאל קרשן) את טיעוני הצדדים לעונש באותו היום, הוא החליט, "לא בלי היסוס", לאפשר לנאשם הזדמנויות נוספות להיתר מהקשר עם שירות המבחן. בית המשפט לא נעתר לביקשת ההגנה לשלחח את הנאשם לממונה על עבודות השירות על מנת לקבל חוות דעת ממונה בעניינו (החלטה מיום 14.7.20, בעמ' 13).

בהשלמת טיעון לעונש, מיום 3.3.21, טענה ב"כ המאשימה כי אין מדובר במרקחה הרואית לחריגה ממתחם העונש הולם מטעמי שיקום, אך נכון האמור בתסוקיר הסופי שהוגש, עתרה למקם עונשו של הנאשם **בתחתית המתחם** לו טענה ב"כ המאשימה הוסיף והגישה פסיקה.

7. **ב"כ הנאשם** טען שניית להניח שמדובר בהחזקת רגעית, זמן קצר, ללא מטרה פלילית, הוαιיל ולו היו נסיבות מחמיירות, חזקה על המאשימה שהיתה מצינית זאת בכתב האישום. נטען שהמאשימה עותרת למתחם עונש הולם בהתאם להנחיית פרקליט המדינה, בעוד שהמתמחים שבתי המשפט קובעים נמכרים יותר. ההחלטה בעניין זה מגוננת, כשבשורה של פסקי דין של בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים נגזרו עונשי מאסר לRICTO בעבודות שירות ואף נקבעו מתחמים שמתחלים במאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. הוגש פסיקה (נע/1). נטען שהנאשם כבן 29, נשויواب לילד, כימ עובד בחקלאות עם אחיו במשק משפחתי לייצור גבינות. בשנת 2012 היה מעורב בתאונת דרכים קשה, סמוך לפטירת אביו וממסמר רפואי עולה כי הוא סובל עד היום מכאבים (נע/2). אשתו של הנאשם אינה עובדת והוא המפרנס היחיד. הנאשם היה עוצר מיום 19.6.19 ועד להעברתו לאיזוק אלקטרוני ביום 18.7.19. מאז ועד ליום 25.11.19 שהוא בתנאי מעצר בית מלא, כשבוים 19.11.19 הסור האיזוק, אך הוא נותר במעצר בית. רק ביום

17.3.20 בוטל מעצר הבית ונקבע שהוא ישנה ב"מעצר אדם".

נטען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסר זמן שיפוטי, נטל אחריות והבע Chrataה ובנייה לחומרת העבירה. התסקרים בעניינו חיוביים. הוא משתף פעולה בהליך הטיפול, היה ב��וצה טיפולית ובשיחות פרטניות ושירות המבחן הגיע למסקנה שהנסיבות הנובעת ממנו נמוכה בדרגה נמוכה. התסקרו האחרון שהתקבל מראה שיש התקדמות בעניינו, Chrataה عمוקה, צער על המעשה, יש פתיחות מבחינתו, וזה תחילתה של דרך טוביה. הנאשם המשיך בעבודתו, התמיד ושיתף פעולה עם ההליך הטיפול וnicer השינוי של בועקבות כר. נטען שעיקרון הענישה האינדיבידואלית הוא עקרון על, ועל כן ניתן להרוג ממתחם העונש הולם, גם בעבירות נשק, וזאת אם הנאשם השתלב בהליך שיקומי של ממש. האמירה הנורמטיבית של המדינה שבתיקו נשק יש לקבוע מתחם גבוי שמתחיל ב-12 חודשים מסר מנוגדת לפסיקה ולעמדת המדינה עצמה בתיקים אחרים שם נטען, בניסיבות חמורות יותר, למתחם שמתחיל ב-9 חודשים מסר.

בנסיבות אלה, טען הסניגור, לאור ההליך השיקומי אשר לא הושלם מסיבות שאין תלויות בנאשם, אלא במגיפת הקורונה והטלת הסגרים, חלוף הזמן, היעדר הסתברות נוספת עם החוק והיותו במעצר בבית תקופה ארוכה, הרי שיש להקל על הנאשם ולגוזר עונש מסר שירוצה בעבודות שירות, כהמלצת שירות המבחן.

ב להשלם טיען לאחר קבלת תסקרו סופי, שב ב"כ הנאשם עונש מסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, תוך הפניה לפסיקה נוספת התומכת בעמדתו.

8. הנאשם בדברו האחרון הוסיף שהוא אב לילד ואשתו בהירין עם ילד נוסף, כשהוא המפרנס היחיד בעבודתו במסק גבינות משפחתי אצל אחיו. בנסיבות אלה ביקש שבית המשפט יקל בעונשו, בעיקר נוכח העובדה כי למד לך מההמקרה, רכש כלים להתנהגות, במהלך הטיפול בעבר, יודע כי יש לצית לחוק, כפי שהדת המוסלמית אף מורה.

דין והכרעה

9. בהתאם לתיקו 311 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בעת גזרת העונש הוא יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.

באשר לחומרתן של עבירות בנשך, הדברים ידועים. רבות נכתב בפסקה אודות פוטנציאלי הנזק הטמון בהגעתו של נשך חמ לדיים עבריניות ולאומניות, פוטנציאלי שלא אחת מתmesh וגובה חייהם של חפים מפשע. נקבע לא אחת כי זמיןותו של נשך חמ ורב עצמה היא בעלת פוטנציאלי להסלמה בעבירות אלימות מסוימים, מחיבת ביתוי עוני הולם והחמרה ברמת הענישה, וכי עבירות מסווג זה יוצרות סיכון ממשי וחמור לשalom הציבור וביתחונו (ע"פ 3156/11 ג'מיל זראיעה נ' מדינת ישראל (21.2.12); ת"פ (מחוזי ח') 07-68389 מדינת ישראל נ' עלי ח'אלדי (23.2.21)).

בע"פ 5646 סאמת תהאוי נ' מדינת ישראל (14.2.16) התייחס בית המשפט העליון לסכנה הטמונה בעבירה של החזקת נשך שלא כדין -

"**החזקת נשך שלא כדין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור ובתוכנו ומגלמת בתוכה פוטנציאלי**
עמוד 4

לగרים נזק קטלני. על כן, היא מחייבת ענישה אשר תרטיע את היחיד והרבים. יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשך בעל פוטנציאלי קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעלי פיקוח מוסדר של הרשות, כאשר המחזיק נתן תמיד לסיכון שיתפתחה לעשות שימוש בנשך, ولو ברגעיו לחץ ופחד" (ע"פ 3300/06 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (15.8.06))."

הערכים החברתיים המוגנים בסיס עבירות הנשך הם שמירה על שלום הציבור ובטחונו, שלמות גופו של הפרט והגנה על סדרי השלטון והמשפט. ענייננו, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים מוגנים אלה היא **نمוכה-בינונית**, הוואיל ומדובר במקרה אחד, מסווג אקראי, מחסנית ריקה ותחמושת הכללת שני כדורים בלבד, אשר הוסלקו ביבתו.

מתهام העונש ההולם

10. מנסיבות ביצוע העבירה עולה שהנאשם אשר החזק, כאמור, אקראי בארון בחדרו לצד מחסנית ריקה ושני כדורי תחמושת, פעל לבדו, וה גם שאין אינדיקטיה לכך שהנשך נועד לשימוש עברייני או ביטחוני, הרי שפוטנציאלית הנזק שעלול להיגרם משימוש במקרה אחד זה גבוהה.

זכור, בש"פ **אבו מוך הותיק והידוע** (בש"פ 625/82 **חלמי אבו מוך נ' מדינת ישראל** (16.8.82)), קבע כב' השופט בר "מדד" חומרה לגבי נסיבות החזקת נשך, גם שדובר במדד הנוגע לשיקולי מעצר ושחרור, כדלקמן -

"אנסה לסוג את העבירות של החזקת נשך שלא כדי לקטיגוריות הבולטות שביניהן, אם כי ערך אני לכך, שלא ניתן לכלול את כל האפשרויות במסגרת סיוג זהה. אלך מהכבד אל הקלה מבחינת חומרתן של העבירות:

- א) החזקת הנשך לשם ביצוע מעשים, המיעודים לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון הציבור.
- ב) החזקת הנשך לשם ביצוע עבירה פלילתית ספציפית כגון רצח, שוד, התפרצויות, תקיפה וכו'.
- ג) החזקת הנשך "לעת מצוא" כדי לאפשר פעילות פלילתית אפשרית בעתיד.
- ד) צבירת נשך על-ידי קבוצה פוליטית, עדתית או אידיאולוגית, במטרהחזק בדרך זו את כוחה כנגד קבוצות יריבות.
- ה) החזקת הנשך לצורך הגנה עצמית או לצורך הגנה על הציבור, המשפחה או ה"חמולה", אליהם הנאשם משתייך.
- ו) החזקת כלי הנשך לצורך ספורט,صيد או שעשוע.
- ז) החזקת כלי נשך על-ידי הנאשם בתור מזכרת או כאספן של כלים כאלה.
- ח) החזקת כלי הנשך, שפג תוקף רישומו, והנאשם מנע מלחדש את הרישומו בעתו.

אמנם, לא ניתן לקבוע מסמורות בנדון, אך נראה לי, כי אפשר לקבוע בתור קו מנוחה, שהעבירות המבוצעות בנסיבות המנווית בסוגים א-ד לעיל מגיונות בחומרתן לדרגה, שיש בה כדי להצדיק, במקרים המתאים, מתן צו מעצר עד תום ההליכים. מאידך גיסא, לא הייתי רואה, בדרך כלל, מקום למתן צו צזה במקרים המנוויתים בסוגים ה-ח דלעיל".

בעניינו, בהיעדר נתונים ברורים אודות נסיבות הגעת הנשך לידי של הנאשם אודות מטרת ההחזקת בהחזקת בנסיבות ס"ק ג' או ה' למדרג אבו מוך.

11. כאמור, כבר נקבע בפסקתו של בית המשפט עליון, לא אחת, כי מדיניות הענישה הרואיה בעבירות החזקת נשך היא של הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל מאחריו סורג ובריח, גם על מי שזו עבירתו הראשונה (ע"פ 8846/15 איהבאב דראז נ' מדינת ישראל (13.3.16)); רע"פ 2718/04 פואד אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.3.04); ע"פ 1505/14 אחמד ליאדי נ' מדינת ישראל (4.11.14)), אף בשים לב גם לפסיקה מקילה יותר:

ע"פ 3288/14 מדינת ישראל נ' קריספייל (24.8.14) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של החזקת נשך והחזקת נכס החשוד כגנוב, לאחר שהחזקק אקדח טען במחסנית ובה 7 כדורים ומשתקק קול. בית המשפט המוחזק קבע מתחם עונש הנע בין 6 חודשים ל-22 חודשים מאסר בפועל וגור על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל לצד עונשהナルוית. בית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמידו על 18 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ 5646/15 סמאח תיהاوي נ' מדינת ישראל (14.2.16) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בהחזקת נשך בצוותא לאחר שהחזקק באקדח טען במחסנית מוסלק מתחת לשטיח הרכב. מדובר בחור צעיר, בעל עבר פלילי קל, שניהל אורח חיים נורמלי. בית המשפט המוחזק קבע מתחם הנע בין 9 חודשים ל-3 שנים מאסר וגור עליו 15 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

ע"פ 2398/14 אלהיזיל נ' מדינת ישראל (8.7.14) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בהחזקת נשך ותחמושת. הנאשם החזק ברכבו אקדח ובו מחסנית עם 8 כדורים וקופסה ובה 38 כדורים נוספים. מדובר בנאסם בעל עבר פלילי שאינו מכבד. בית המשפט המוחזק קבע מתחם עונש הנע בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל וגור עליו 13 חודשים מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

רע"פ 1246/17 מטר נ' מדינת ישראל (12.3.17) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בהחזקת נשך ותחמושת. הנאשם רכש אקדח ושתי מחסניות כדורים והחזיקם בביתו. הנאשם לא עבר פלילי והוגש תסجيل חיובי בעניינו. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המוחזק קבע כי הרף התיכון של המתחם צריך לעמוד על 9 חודשים, והחמיר בעונשו ל-9 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה בקשה רשות ערעור שהגישו הנאשם.

רע"פ 4559/16 נסיראת נ' מדינת ישראל (22.6.16) - הנאשם הורשע בהחזקת נשך ותחמושת לאחר שבביתו

נמצאו רובו מסוג קREL גוסטב, מחסנית תאומת ו-9 כדורים. הנאשם לא עבר פלילי והוגש בעניינו תסיקר חיווי. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, לאחר שחרג לקובא **מתמחם העונש בין 9 ל-24 חודשים מאסר**. בית המשפט המחויז החמיר עונשו **ל-9 חודשים מאסר בפועל**. בבקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ע"פ 2826/19 **מרעאה נ' מדינת ישראל** (11.7.19) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של החזקת נשק לאחר שלקח אקדח ומחסנית מגיסו והחבירם בביתו. בית המשפט המחויז קבע **מתמחם עונש העונש בין 9 לבין 24 חודשים מאסר** וגזר על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו ל-9 חודשים מאסר שירצו בעבודות שירות, "בהתאם הנסיבות המיחוזת של התקיק...,(ו) בהינתן המחיר האישי שישלים המערער בגין שיתוף הפעולה שלו עם רשות אכיפת החוק".

רע"פ 2281/15 **חידגה נ' מדינת ישראל** (27.4.15) - הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות בהחזקת נשק. בחיפוש בחצר ביתו של הנאשם נתפסו אקדח, שני מחשניות ו-18 כדורים העטופים בשקית ומוטמנים באדמה. בסלון הבית נמצא גם סמן לייזר. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשים מאסר. בית המשפט המחויז החמיר בעונשו **ל-10 חודשים מאסר בפועל**. בבקשת רשות ערעור נדחתה.

ע"פ 6294/10 **אלקיים נ' מדינת ישראל** (13.2.11) - שני נאים הורשו על פי הודהתם ביצוע עבירה של החזקת נשק ותחמושת לאחר שנתפסו כל אחד מהם החזיק באקדח טעו ומחסנית, ונאים 2 החזיק בכיס מעילו מחסנית נוספת. כל אחד מהנאומים נדון **ל-10 חודשים מאסר בפועל**. ערורים נדחה.

רע"פ 8730/18 **abraha מרשה נ' מדינת ישראל** (24.1.19) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של החזקת נשק, בכר שהחזיק בארון ביתו אקדח ובתוכו מחסנית ו-14 כדורים. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחויז קבע כי הרף התחתון של מתמחם העונש ההולם עומד על 8 חודשים מאסר בפועל. עוד נקבע כי מדובר בעבירות המהוות "מכת מדינה" וכן "מכת אזרח". לבסוף, החמיר בית המשפט המחויז בעונשו של הנאשם והעמידו על **8 חודשים מאסר בפועל**. בבקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נטען שיש לסתות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וכן שיש לדחות את מועד מתן גזר הדין עד שייכנס לתקופו התקיקן לחוק העונשין המאפשר הטלת עונש מאסר למשך 9 חודשים בעבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי "בית המשפט המחויז קבע כי ש להחמיר בעונשו של המבוקש, והתיל על המבוקש עונש מאסר אחורי סורג ובריה על אף שהיא עיר לתקן לחוק העונשין. בקביעה זו של בית המשפט מציה אמירה ערכית נכונה, שדיןנו של מי שלח ידו בהחזקת נשק, למאסר ממש ולא כזה שירוצה על דרך של עבודות שירות".

12. נוכח הערכים החברתיים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות העונישה הנהוגת, ובשים לב לפסיקה המקרה והמחמירה שהגישו ב"כ הצדדים, אני קובע כי **מתמחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר, לצד עונשה נלוות**.

נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה - חריגה מטעה שיקום?

13. בעניינו, מדובר בנאשם צעיר, בן 29, נשוי ואב לילד, המזכה בלבד עם אשתו ביום אלה ליד נספף, אשר בעברו הרשעה אחת בעבירה של החזקת מכשירי פריצה. בחולוף כשנתיים מאז ביצוע העבירה לא שב הנאשם להסתבר בפליליים, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים ולא היו בעניינו הפרות של תנאי השחרור. הנאשם שהה במעצר באיזוק אלקטרוני ובהמשך במעצר בית מלא תקופה ארוכה של כ-9.

14. מהתסקרים עולה שהנאשם מפרנס יחיד של משפחתו, שומר על יציבות תעסוקתית ומזה כשבוע שנים עובד עם אחיו בחווה קלאלית השייכת למשפחה, כל זאת חרף העובדה כי לפני כעשור עבר תאונת דרכים קשה, בעיטה עבר הליך שיקומי ארוך, וזה הותירה אותו עם נכות וכאבים ברגלו ([גע/2](#)).

בנוסף, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה וצער וגילה הינה לחומרת מעשהו, גם שבתסקרים התרשם שירות המבחן מהתיחסות מטשטשת ומצמצמת מצד חילוקו בעבירה, להשלכותיה האפשריות ולקשריו השוללים והמעורבות העבריתנית שככל הנראה עומדת בסיס ביצועה. לא ניתן להタルם מעובדה שהנאשם התגיים להליך טיפול ממושך במסגרת השירות המבחן. גם שבתחלתה עלו מצדיו דפוסי חשיבה נוקשים וקושי בולט לבחון את מצבו, כמו גם שלילת נזקקות טיפולית, ושילובו בטיפול קבוע לעצורי בית בה לקח חלק במסגרת הליך המעצר התAFXין בחוסר שיתוף פעולה, הרי שבמהמשך ניכר כי חל שינוי בגישתו של הנאשם. הנאשם שולב בקבוצת הינה לטיפול שבוחנת מוטיבציה והtagיות לטיפול תוך דגש על זיהוי מצביו סיכון ורכישת כלים לויסות דחפים, לצד שיחות פרטניות, החל מבטא הינה יותר עמוקה לחומרת מעשיו וرتיעה מהתנהגותו הבעיתית והשלכותיה השליליות, העמיק בנסיבות העבירה, גילה פתיחות ויכולת התבוננות עצמית, ופיתח מודעות ויכולת לבחון גורמי סיכון לצד העלאת תכנים רגשיים ומורכבים מעולמו האישי. בנסיבות אלה, הסיכון בעניינו הוערך **כנומך** במידה חמורה **نمוכה**.

אמנם השירות העיריך כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים שליליים ועבריינים מושרים, והתרשם כי הנאשם בעל שאיפות להתקדם, מגלה מחויבות לשיקומו, למד לקח והסיק מסקנות מהתנהגות עוברת חוק, אך יחד עם זאת, ניכר כי הנאשם נמצא עדין בראשית הדרך בלבד.

15. בנסיבות אלה, אני סבור כי גם שהליך השיקומי שעובר הנאשם והtagיותו לעורך שינוי בחיו אינם מצדיקים חריגה **nicrita** ממתחם הענישה, כהמלצת שירות המבחן להטלת מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות, הרי ששיעוריהם אלה מティים את הקפ **לחריגה מסוימת** ממתחם העונש ההולם, אך צו שעדין יהיה על הנאשם לרצות עונש מאסר מאחורי סוג ובריח, שכן כדי שיקולי שיקום אינם חזות הכל ויש בהקלת ניכרת כדי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים (ראה והשווה, לאחרונה, ע"פ 667/21 מדינת ישראל נ' מנשה בן פורת ואח' (10.3.21)).

עוד נלקחו בחשבון עבורי הפלילי הקל של הנאשם, אורח חיים נורטיבי שניהל עד עתה, כמו גם העובدة כי פרנסת אשתו ובנו הפעוט, ובקרוב בן נספף, תליה בו כ לפרנס יחיד, והעובدة שמאסר ממושך עלול לפגוע במשפחתו פגעה כלכלית קשה. כמו כן, נלקחה בחשבון תקופת מעצרו ותקופה ארוכה במסגרת שהיא בתנאים מגבלים.

16. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

.א. 10 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו, 19.6.19-18.7.19.

הנאשם יתיצב לריצוי עונשו בבית סוהר "הדרים" ביום 1.6.21 בשעה 10:00 כשבדיו תעוזת זהות. התנאים המגבילים והערביות הכספיות שהוטלו על הנאשם במסגרת הליך המעצר ימשכו לחול עד להתייצבותו למאסר. אני מוציא נגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ אשר יחול עד להתייצבותו הנאשם למאסר.

.ב. 6 חודשים מאסר על תנאי לפחות שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת נשק.

.ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ולא יותר מיום 21.9.7.

המציגים - נשק ותחמושת - יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, בנסיבות ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוו.